

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های ادبیات پایداری در اشعار رضوی دعبل خزاعی

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ رضوی، دوره 6، شماره 21 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مجید محمدی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه رازی کرمانشاه.

عاطفه بازیار - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

دعبل شاعر برجسته شیعی است که عشقش به امامان معصوم (علیهم السلام) قطعی و انکارناپذیر است. وی سراسر دیوان خویش را مزین به نام ائمه اطهار (علیهم السلام) به ویژه امام رضا (علیه السلام) نموده و با ابزار شعر، درصدد آن است که با بیان ویژگی‌های ظاهری و معنوی امام رضا (علیه السلام) و شناساندن حاکمان مستبد آن دوران، ظلم و ستم به اهل بیت (علیهم السلام) و مظلومیت آنان را در آیین اشعارش به تصویر بکشد. این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی کوشیده است جلوه های پایداری سروده های رضوی در دیوان دعبل را استخراج، بررسی و تحلیل کند. بررسی ها نشان داد دعوت به مبارزه، ترسیم چهره رنج کشیده و مظلوم امامان (علیهم السلام)، بیان ظلم و ستم به امام رضا (علیه السلام) امید به آینده و گریه در سوگ او، از جمله مولفه های مهم ادب پایداری است که دعبل در اشعار رضوی خویش به تصویر کشیده است.

کلمات کلیدی:

ادبیات پایداری، ائمه اطهار (علیهم السلام)، امام رضا (علیه السلام)، دعبل خزاعی، شعر رضوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1596943>

